
1 / 9

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Kính chào quý bạn nghe đài RFA. Thốt ra thì tôi không có vào trong Mặt trận Dân tộc Giải phóng Miền Nam mà tôi chỉ là một cộng tình viên của Mặt trận này thôi. Tôi biết đâu biết khá nhiều về Mặt trận này từ bên cạnh Mặt Mậu Thân, là ví nó như thế này: Trước đó tôi có nghe nói có cái Mặt trận Dân tộc Giải phóng Miền Nam mà tôi đã nghĩ nghĩ nó là một tổ chức của Cộng sản miền Bắc rồi ra thôi, chỉ nó không có thế chết đâu.

Thì thì đến khi Mặt Mậu Thân, như ng ng i lãnh đạo của Mặt trận Dân tộc Giải phóng Miền Nam ở Huế có mời tôi đi để một cuộc họp. Và chính cuộc họp này đã tạo ra một bước ngoặt quan trọng trong đời tôi, bởi vì họ nói là họ mời tôi đi họp như ng mà thế chết nó gần như một cuộc bắt cóc vậy đó

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Sau khi tôi nhận chức đó rồi thì có nhiều cuộc họp và họ nói cho tôi biết thế nào là chủ nghĩa CS, thế nào là chủ nghĩa Max Lenin, thế nào là chính quyền cách mạng, thế nào là đấu tranh giai cấp. Họ cũng làm cho tôi mất loạt các bài học về lòng đố cho tôi biết chức vụ đó thì tôi phải nên làm thế nào để cho xứng đáng với chức vụ đó

Nguyễn An: Thế à Ông, như vậy tức là Mậu Thân sau khi họ tiến công Huế thì sau đó họ đưa ông về ?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Không! Tôi không có về lúc đó, lúc đấy là chỉ có mấy anh CS về đánh nhau ở dưới thành phố thôi, chỉ còn tôi ở đâu có dám đưa tôi về ! Họ biết rằng khi tôi nhận thì tôi cũng miễn cưỡng mà nếu đưa tôi về thì tôi chắc cũng chuồn luôn thì họ đâu có dám đưa tôi về . Trong tất cả khi ra Mậu Thân tức là trong 26 ngày đêm CS chiếm thành phố Huế thì tôi ngồi trên núi để nghe đài phát thanh suốt ngày, tất cả những gì xảy ra dưới Huế tôi chỉ biết qua đài phát thanh của Hà Nội và đài phát thanh giải phóng.

Nguyễn An: Tức là Ông không biết về những cái gì thêm ngoài những gì đưa mà đài phát thanh nói?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Tôi không thể biết được bởi vì tôi không có mặt ở Huế mà nó đâu có dám đưa cho tôi về Huế vì anh biết khi nó đưa về một chỗ về như vậy là cộng mặt sẽ áp đặt. Nó nói là anh phải nhận, nếu anh không nhận thì anh cũng không còn được ng về thì cộng mặt sẽ đe dọa .

Anh có th y tính ch t đe d a đằng sau l i đ ngh đó không?

Nguy n An: Đây là m t chi t t r t là m i b i vì h i x a cho đ n bây g ã ng i ta c t ng r ng là nh ng đoàn quân h ch m đóng Hu hai m i m y ngày đó là Ông v tr c t p đ u hành công v c đó, thì hóa ra hoàn toàn không có chuy n này!

Ti n sĩ Lê Văn Hào: Than ôi! Đó không ph i là s th t l ch s mà tôi ch là m t con tin đã b trong th k t ph i nh n l y ch c v đ b o t n s s ng còn đ mà mong có ngày v v i v con thôi! Ch tôi nói th t v i anh vai trò c a tôi trong T t M u Thân là vai trò hoàn toàn th đ ng, tôi ch ng i trên núi đ nghe đài, nghe tin t c. R i lâu lâu m y ông nh : Tr n Văn Quang và các ông lãnh đ o khác Th a Thiên, Hu ghé qua thăm và an i tôi và nói là s vì c đi n bi n nh v y thì mình theo th i cu c thôi, mình ph i theo cách m ng thôi, ch không có cách nào khác. Anh th y nh v y đó!

Nguy n An: T c là cũng không có ai báo cáo v i Ông tình hình nh th nào v i t cách là ch t ch UBND h t?

Ti n sĩ Lê Văn Hào: Có ch ! T c là trong khi đánh nhau và chi m thành ph Hu nh v y thì chúng có đi n đài theo dõi thì cũng n m đ c tình hình l m ch , ch đâu có ph i là không bi t gì!

Nguy n An: Sau khi rút ra kh i Hu r i, thì ông v n t p t c trên núi hay là ông đi theo h ?

Ti n sĩ Lê Văn Hào: D th a tôi v n t p t c trên núi và lúc đ y thì quân đ i Hoa K và quân đ i VNCH đã ph n ng r t m nh b ng cách ném bom r t đ đ i các vùng gi i phóng chung quanh các thành ph l n, thú th t v i anh là chúng tôi s ng toàn trong các hang núi, n u ra ngoài thì cũng ăn bom nh th ng vì tình hình quá căng th ng, bom đ n quá s c t ng t ng.

Cho nên l nh ngoài Hà N i là đ a nh ng ng i g i là nhân sĩ theo cách m ng nh là Hòa Th ng Thích Đôn H u, bà Nguy n Đình Chi, tôi, c Nguy n Đóa, Tôn Th t D ng Ti m và m t s v khác, đ đ a các v này ra ngoài B c.

Như vậy chúng tôi bắt đầu lên đường, như tôi nhớ không lầm, vào đầu tháng 7, tôi phải đi theo đường Tr n ng S n (đường mòn HCM), ngày thì ng trong hang, đêm thì đi và tôi đến Hà Nội vào ngày mừng 3 tháng 9 năm 1968.

Nguyễn An: Đúng a, đi cùng với ông có các vị trí th c mà Ông đã nêu trên?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Đúng, có cả phái đoàn như vậy và trong đó có nhiều vị phải ng i v ng như cả Đôn H u phải ng i v ng cho 2 anh quân gi i phóng khiêng, bà Nguyễn Đình Chi và cả Nguyễn Đóa cũng ng i v ng, còn tôi lúc đó chỉ mới 32 tuổi thì tôi đi bộ như mọi người thôi

Nguyễn An: Lúc ở với nhau trên núi thì ông có nói chuyện với các vị kia không?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Có chứ! Chúng tôi sống chung trong một khu vực

Nguyễn An: Hoàn cảnh địa lý họ đến núi đó có liên quan gì không?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Liên quan như tôi! Với nào cũng được mọi người hợp tác. Riêng cả Thích Đôn H u thì cả bắt cóc lúc mà quân gi i phóng đã chiếm thành phố Huế rồi thì họ mới cả lên v ng để đi hợp thì nó cũng v ng cả lên trên núi luôn. Bà Nguyễn Đình Chi cũng tr n ng hợp như vậy, tức là mọi bà để hợp rồi v ng Bà lên núi luôn.

Nhưng người tôi nhớ hơn như anh Tôn Thất D n ng Ti m thì lúc đó đi theo quân gi i phóng, ông Ti m là Việt Cộng nằm vùng mà! và một vài vị khác cũng là Việt Cộng nằm vùng thì cũng tà tà lên núi thôi và tất cả chúng tôi gặp nhau ở trên núi, và khi đi ra ngoài Bắc thì chúng tôi cũng đi cùng một tổ với nhau.

Nguyễn An: Như vậy thì ông sinh hoạt trong đó bao lâu thì bắt đầu là MTGPMN chứ là chỉ nhánh của Mỹ t tr n T qu c m n Nam thôi?

Ti&#n sĩ Lê Văn Hào: Nói th&#t anh, vi&#c ỹ thì tôi bi&#t ngay khi tôi lên trên núi thì tôi bi&#t MTGP là m&#t trò b&#p b&#m, t&#c là m&#t t&# ch&#c h&#u danh vô th&#c, nó là t&# ch&#c c&#a CS thôi, g&#i là M&#t tr&#n Dân t&#c Gi&#i phóng mi&#n Nam nh&#ng mà t&#t c&# đ&#u do Hà N&#i ch&# đ&#o thôi . Vi&#c đó tôi bi&#t ngay và h&# cũng không đ&#u anh ! Lúc đó mình ỹ trong tay h&# r&#i nên h&# cũng không đ&#u.

Nguyễn An: Ông ỹ đó cho đ&#n năm 1975?

Ti&#n sĩ Lê Văn Hào: Anh nói đúng, tôi đ&#n Hà N&#i tôi là khách c&#a Trung ỹ ng Đ&#ng cùng v&#i nhóm c&#a chúng tôi nh&# Hoà th&#ng Thích Đôn H&#u, v.v...

Trong m&#y năm t&# 1968 đ&#n năm 1975 là tôi đ&#c h&#c tr&#ng Đ&#ng, tôi đ&#c Đ&#ng giáo đ&#c cho trong b&#y nhiều năm h&#c nhi&#u v&# chính tr&# nh&# th&# nào là cách m&#ng, gi&#i phóng dân t&#c, đ&#u tranh giai c&#p v.v...

H&#c nh&# v&#y trong m&#y năm li&#n mà cu&#i cùng sau khi h&#c 5 năm thì có m&#t cu&#c ki&#m tra, tôi nói th&#t v&#i h&# là nh&#ng th&# này tôi không h&#p th&# đ&#c, ch&# nghĩa Max Lenin và ch&# nghĩa CS đ&#i v&#i tôi là m&#t cái gì quá xa l&# và tôi không ch&#p nh&#n. Anh có bi&#t khi tôi nói nh&# v&#y là r&#t đ&#i đ&#t.

Nguyễn An: Đó, chính mu&#n h&#i anh ỹ ch&# đó...

Ti&#n sĩ Lê Văn Hào: Đ&#i đ&#t b&#i vì h&# bày ra chuy&#n h&#c t&#p, r&#i bày ra cu&#c thi c&# nh&# v&#y đ&# xem thái đ&# mình th&# nào? Nh&#ng ông lãnh t&# c&#ng s&#n cũng nói ra m&#t: "Ng&# ỹ nh&# anh Lê Văn Hào này không xài đ&#c!"

Nguyễn An: Nh&#ng sau đó h&# có thay đ&#i cách đ&#i x&# v&#i ông không?

Ti&#n sĩ Lê Văn Hào:Đ&# không, h&# r&#t là ngo&#i giao, h&# đ&#i x&# bình th&#ng thôi, nh&#ng h&# bi&#t là lo&#i này sau 1975 s&# cho vào gi&# rác...

Nguyễn An: Và họ đã làm nhũ thối ?

Tiến sĩ Lê Văn Hào: Và họ đã làm nhũ thối 100%.

Phần 3

...

Kỳ này xin gửi đến quý thính giả phần cuối của cuộc phỏng vấn, trong đó tiến sĩ Lê Văn Hào kể lại những diễn biến kể từ khi cuộc chiến chấm dứt hồi mùa Xuân năm 1975. Mời quý vị theo dõi.

Nguyễn An: Xin ông kể lại giai đoạn từ tháng 5 năm 1975 về sau này.

Lê Văn Hào: Khi tôi về Huế là trước ngày 30/4. Trước 30/4 thì công sự đã chiếm Huế trước rồi, chiếm Huế vào khoảng cuối tháng 3. Khi tôi về đến Huế thì nó trở mặt ngay anh . Nó chỉ nói một cách vắn tắt là bây giờ anh không phải làm chính trị nữa mà anh trở về nghề cũ của anh là nghề dạy học thôi. Tức là dùng mặt cái mình đang là chủ tịch thì nó biến đổi một câu nói nhảm nhí nó xóa sạch về của mình đi, nó cho mình trở lại với anh Lê Văn Hào trước Mặt Trận Mậu Thân, vậy thôi. Kể từ của nó là kể từ không coi mình ra gì cả.

Sau khi trở lại Huế thì tôi được một chức khác, tuy tôi là giảng sư ở đại học nhưng tôi lại trở thành phó chủ tịch của Mặt trận Tổ Quốc Bình Trị Thiên vì lúc đó nó sát nhập 3 tỉnh làm một mà. Đây với quần chúng thì cũng là một chức oai lẫm rồi, ông này không làm chủ tịch ủy ban Dân chúng cách mạng Thừa Thiên - Huế mà ông đi làm phó chủ tịch của ủy ban Mặt trận Tổ Quốc Bình Trị Thiên thì công sự đâu có đi xin không tốt với ông. Anh thấy cũng là một trò bịp nữa.

Nguyễn An: Thừa ông, nhớ về lúc vào tháng 7 năm 1976 khi họ sát nhập Mặt trận giải phóng miền Nam vào Mặt trận Tổ Quốc thì rốt cuộc đi với ông không có gì thay đổi?

Lê Văn Hào: Bù nhìn với tiếp tục là bù nhìn chứ không có gì thay đổi cả. Tôi chỉ được thông báo nhảm nhí và tôi cũng chẳng làm gì cả. Bởi vì lúc đó Mặt trận giải phóng thì thừa rồi. Họ xóa bỏ Mặt trận giải phóng miền Nam và họ xóa bỏ chính phủ cách mạng lâm thời miền Nam

Việt Nam. Nghĩa là như tay, tất cả đều là những trò đùa cợt, tất cả đều là những cách gọi, những cách gọi mà tôi nghĩ là để lừa bịp để lừa những người thôi.

Nguyễn An: Trong Mặt trận giải phóng miền Nam lúc bấy giờ có mặt sự những trí thức cũng đi theo, ông thấy có những người nào đi theo mà khác với hoàn cảnh của ông với những người khác là bị giải như bắt cóc không?

Lê Văn Hòa: Khi tôi ra Hà Nội thì tôi cũng gặp rất nhiều người trong miền Nam, ở Sài Gòn cũng đến để ra miền Bắc với chúng tôi. Hầu hết các vị gọi là nhân sĩ, trí thức rồi thì hoàn cảnh cũng gặp những người thôi. Mặt người tôi hỏi họ là họ là những bà Dâng Quê như Hoa chúng họ, tôi thấy họ bà cũng là mặt thế Việt cộng nên vùng những hóa ra không phải.

Cùng tôi thấy bà Dâng Quê như Hoa giải những người thôi, bà cũng không phải là người mà cộng sản tin cậy lắm đâu. Bởi vì sau tháng 4/1975 thì cộng sản cũng rất coi trọng bà Dâng Quê như Hoa, nó cho bà mặt cái chức là trưởng Bộ y tế mà bà không có quy định hành gì cả. Sau đó mặt thế gian người thì bà cũng phải từ chức thôi. Đó là trưởng hợp bà Dâng Quê như Hoa.

Mặt ông khác mà tôi cũng quen rất nhiều là ông Trưởng Bộ Ngoại. Ông đó là Bộ trưởng Bộ tư pháp của chính phủ cách mạng lâm thời miền Nam Việt Nam. Ông cũng bị nó đi xử mặt cách rất rúng như vậy. Ông bèn vượt biên và thoát ra được, ông qua xin tị nạn bên Pháp.

Tôi chỉ nêu ra hai trưởng hợp cần thế tôi biết.

Nguyễn An: Đây cũng là điều rất lạ, tất cả là rất nhiều người đi vào bắt đưa vào trong mặt cái gì những mặt màn kịch. Giải những mặt với bị lừa và rất cuộc người nào cũng bị kết tội.

Lê Văn Hòa: Đúng. Cái đó đúng quá anh. Anh biết tất cả những người đi được cộng sản cho những chức vụ này nên trong những năm từ Tết Mậu Thân cho đến tháng 4/75 thì với sau ngày 30/4 thì họ đều bắt mất gần hết. Thí dụ như HT Thích Đôn Hòa ở Huế cũng bắt mất gần hết. Mọi lần tôi lên chùa Thiên Mụ thăm ông thì ông cũng than thở. Ông nói rằng ông của thầy đảm nào đi xử với người ta mặt cách người môn, rất rúng như cộng sản. Cả Thích Đôn Hòa nói với tôi

nhậu vầy.

Nguyễn An: Thưa ông, nhậu vầy thì cần duyên nào đã đưa ông ra khỏi Việt Nam?

Lê Văn Hào: Chuyện tôi được trốn lên Pháp là một sự rất tình cờ. Vào khoảng tháng 5/1989 thì có một ông giáo sư đến từ Pháp tên là Emély được công nhận mới sang nói về 200 năm cách mạng Pháp. Ông này cũng là một trí thức khuynh tả, ông cũng có ít nhu cầu tình ái và công nhận cho nên nó mới ông sang nói chuyện. Tôi với tôi cách là phó chủ tịch của một trại Tù Quốc Bình Thiên thì tôi cũng đi nghe giáo sư này nói chuyện. Hai anh em nhìn ra nhau thì mừng quá. Tôi mới nói với ông là ở đây cũng không thoải mái, cần có thể để nghỉ ngơi đến từ Paris 7 cho mình một giải pháp mới sang đây học được không? để mình thoát ly ra khỏi bộ u không khí ngột ngạt quá. Với giải pháp mới đây học của ông ? thì tôi được sang Pháp và tôi đã đến Pháp vào ngày 14/7/1989.

Nguyễn An: Nhậu vầy là trong đời sống của anh có những cần duyên rất là ...

Lê Văn Hào: Rồi tôi anh . Nếu không có ông ?? sang nói về 200 năm cách mạng Pháp thì tôi làm sao ra khỏi nước Việt Nam được?

Nguyễn An: Theo chúng tôi biết thì vào năm 2000 anh trở thành thành viên của Tập Hẹp Dân Chủ Đa Nguyên? anh có thể trình bày lý do tại sao?

Lê Văn Hào: Đúng rồi. Lý do là anh Kiên với tôi quen biết nhau từ gần nửa thế kỷ rồi. Tôi theo dõi việc làm của anh Kiên rất kỹ. Trước năm 2000 tôi không gia nhập Tập Hẹp là vì tôi phải nuôi 2 đứa con ăn học cho nên cũng bận rộn công ăn việc làm. Đến khi tôi sắp sửa về hưu thì tôi mới nghiên cứu kỹ thêm về hoạt động của Thông Luận và của anh Nguyễn Gia Kiên. Đã bao nhiêu năm tôi cũng đi tìm một nơi để mình giải tỏa tâm lý của mình đến với thế giới lại của dân tộc. Tôi thấy những gì mà Tập Hẹp đề nghị thì tôi thấy nó quá phù hợp với sự mong đợi của tôi, cho nên đến năm 2000 tôi đã chính thức nộp đơn xin làm một thành viên khiêm tốn của Tập Hẹp và tôi đã được chấp thuận. Tôi cho đây cũng là một bước ngoặt của đời tôi.

Nguyễn An: Xin cảm ơn tiến sĩ Lê Văn Hào đã dành thì giờ cho cuộc trao đổi ngày hôm nay.

TS Lê Văn Hào nói về việc ông bỏ Mặt Trận GPMN "mới" tham gia Mặt Trận như thế nào!

Tài liệu: Nguyễn An (RFA)

Chương 1, 26 Tháng 12 Năm 2010 11:57
